

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2010. december 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A személyi szabadság megsértésének büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 2010. május 5. napján kihirdetett 23.Bf.XX.9993/2009/8. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapesti XX.,XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2009. szeptember 3. napján kihirdetett 7.B.XX.1362/2006/42. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki személyi szabadság megsértésének büntetében, 2 rb rongálás vétségében, valamint felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, ezért mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre, valamint 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az eljárás során lefoglalt személyi igazolvány lefoglalását megszüntette és a kiállító hatóságnak rendelte megküldeni. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője fellebbezést jelentett be felmentésért és enyhítésért.

A Fővárosi Főügyészség a Bfel.28182/2009/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását egészítse ki a vádlott személyi körülményei tekintetében két további elítéltetéssel, a történeti tényállás vonatkozásában a 4. tényállási pontban rögzített cselekmény elkövetési idejével, ezen túlmenően az ítéletet érdemben hagyja helyben.

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2010. május 5. napján kihirdetett 23.Bf.XX.9993/2009/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlottat az ellene 2 rb rongálás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, a közbizalom elleni bűncselekmény jogszabályi hivatkozását a Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pontjára helyesbítette. A vádlott börtönbüntetését 8 hónapra enyhítette, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A nyilvános ülésen a vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. Az ügyész a részére kézbesített ítélet ellen a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére a felmentés miatt, a vádlott bűnösségének megállapítása és súlyosítás, a börtönbüntetés tartamának emelése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.514/2010. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal, kizárólag a súlyosításra irányuló részében tartotta fenn. Egyetértett a másodfokú bíróság felmentő ítéleti rendelkezésével. Álláspontja szerint azonban a másodfokú bíróság a vádlottal szemben törvénysértően enyhe büntetést alkalmazott, ugyanis a szabadságvesztés mértéke nem tükrözi azt, hogy a vádlott többszörös visszaeső. Lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabására tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a harmadfokú nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi fellebbezést, a harmadfokú ügyészi átiratban foglalt módosítással tartotta fenn. Indítványát megismételte.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a védencével szemben kiszabott büntetés mértéke megfelelő. A másodfokú bíróság kellően figyelemmel volt a bekövetkezett jelentős időmúlásra. Utalt továbbá arra, hogy a vádlott és a személyi szabadság megsértésének sértettje jelenleg élettársak, mely körülményből a sértetti megbocsátásra egyértelműen lehet következtetni.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy élettársi kapcsolata a sértettel fennáll, jelenleg lopás miatt van előzetes letartóztatásban. Nagyon megbánta a cselekményeket és a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ügyészség súlyosítás érdekében fenntartott fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 387.§ (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörében megvizsgálta a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mind a 2009. április 7. napján, mind a 2009. szeptember 3. napján lefolytatott tárgyalás során megszegte a Be. 287.§ (5) bekezdésében írt rendelkezést. Ezen eljárási szabály szerint az elnapolt tárgyalást a tárgyalás legutóbbi részéről készült jegyzőkönyv ismertetésével kell folytatni, ha a megszakítása óta 8 napnál hosszabb idő telt el és az ismertetést az ügyész, a vádlott, illetve a védő indítványozza. A jegyzőkönyv ismertetése után figyelmeztetni kell az ügyészt, a vádlottat és a védőt arra, hogy az ismertetésre észrevételt tehet és az ismertetés kiegészítését kérheti. A figyelmeztetést és az észrevételt jegyzőkönyvbe kell foglalni. Ezzel szemben a hivatkozott tárgyalási napokról készült jegyzőkönyvek egyáltalán nem rögzítik, hogy a tárgyaláson a jegyzőkönyv ismertetésének szükségessége felmerült-e, ilyen indítvány elhangzott-e. Megállapítható azonban, hogy a kerületi bíróság részéről olyan, ún. relatív eljárási szabálysértés történt, amely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetve a bűnösség megállapítására. Az egyéb eljárási szabályokat az elsőfokú bíróság betartotta. A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul tartotta be.

A kerületi bíróság tárgyalása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott az 1. 2. és 3. tényállási pontokban írt cselekmények elkövetését tagadta, a 4. tényállási pontban a bűnösségét elismerte. Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva, mindegyik vádirati pont tekintetében terhelő tényállást állapított meg az általa megvizsgált egyéb bizonyítékokra, elsősorban a tanúvallomásokra figyelemmel.

Ezzel szemben a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a kerületi bíróság a mérlegelési tevékenysége során téves következtetést vont le, amikor a vádlott bűnösségét az 1. és 2. tényállási pontokban írt cselekményekben is megállapította. A másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján az előzőekben írt tényállási pontokban rögzített cselekményeket kiegészítette azzal, hogy kétséget kizáró módon nem volt megállapítható, hogy a vádlott dobta be a sértett házának ablakait, illetve, hogy a sértett2 személygépkocsijának gumijait a vádlott szúrta ki. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság a 4. tényállási pontban írt cselekményt is kiegészítette az elkövetés idejével. A 3. és 4. tényállási pontban írt cselekményekkel kapcsolatban helyesen fejtette ki a másodfokú bíróság azt, hogy az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékok maradéktalanul alátámasztották azok elkövetését. A másodfokú bíróság a vádlottat az ellene 2 rb Btk.324.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő rongálás vétsége miatt emelt vád alól törvényesen mentette fel, de a Btk.175.§ (1) bekezdésébe ütköző személyi szabadság megsértésének büntette és a Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette tekintetében a bűnösség megállapítását értelemszerűen nem érintette.

Nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben halmazati büntetésül kiszabott 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetést - a részbeni felmentésekre is figyelemmel - 8 hónapi börtönbüntetésre enyhítette. A kerületi, illetve a Fővárosi Bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az enyhítő körülmények körében helytállóan utalt a bekövetkezett jelentős időmúlásra. A harmadfokú bíróság ezen bünteteskiszabási körülmények körét kiegészíti azzal, hogy a vádlott terhére megállapított 3. tényállási pontban írt cselekmény sértettje jelenleg is a vádlott élettársa, melyből egyértelműen lehet következtetni a sértetti megbocsátásra. Ilyen bünteteskiszabási körülmények mellett a harmadfokú bíróság nem látta indokoltnak a vádlottal szemben a másodfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés súlyosítását, így az arra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett .

A kerületi bíróság, valamint a Fővárosi Bíróság ítéleteinek egyéb rendelkezései - így a többszörös visszaesés megállapítása, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, illetve annak tartama, a feltételes szabadság kedvezményéből történő kizárás, a lefoglalt iratról, valamint a bűnügyi költségről szólóak - törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 396.§ (1), (2) és (3) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2010. december 10.

Dr. Ruzsás Róbert sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt sk. bíró

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 23.Bf.XX.9993/2009/8. számú ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2010. december 10.

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő